

Spørgsmål 9:

I lovforslagets § 1, nr. 1, er der i § 1, stk. 4, bestemt, at patent dog kan meddeles på mikrobiologiske fremgangsmåder og produkter af sådanne fremgangsmåder. Begrundelsen herfor udbedes.

Besvarelse:

Bestemmelsen om, at patent kan meddeles på mikrobiologiske fremgangsmåder og produkter af sådanne fremgangsmåder blev optaget i patentloven af 1967 i forbindelse med bestemmelsen om, at patent ikke meddeles på plantesorter eller dyreracer eller væsentligt biologiske fremgangsmåder til fremstilling af planter eller dyr. Begge bestemmelser var i overensstemmelse med allerede gældende praksis på området og blev optaget i loven, bl. a. under hensyn til, at konventionen af 2. december 1961 om beskyttelse af plantenheder indeholdt bestemmelser om, at der ikke må kunne opnås beskyttelse såvel efter de i denne konvention indeholdte regler som efter patentlovgivningen. Tilsvarende bestemmelse var også optaget i det foreløbige konventionsudkast, der var udarbejdet inden for EF.

Medens de nævnte nyskabelser vedrørende plantesorter og dyreracer ikke har været anset for opfindelser, der kan udnyttes i industrien, gælder dette ikke mikrobiologiske fremgangsmåder. Således har man f. eks. gennem årene patenteret fremgangsmåder til ølbrygning under anvendelse af gær. Den egentlige udvikling på det mikrobiologiske område begyndte imidlertid i 1940'erne, da man opdagede, at der ved dyrkning af mikroorganismer på en langt enklere og billigere måde end ved de hidtil anvendte metoder kunne fremstilles kemiske forbindelser. Siden da er patenter på sådanne opfindelser til udnyttelse inden for den kemiske industri meddelt her i landet og overalt i den civiliserede verden.

Spørgsmål 10:

Betydningen af den under § 1, nr. 6, forelåede affattelse af § 8, stk. 2, ønskes belyst.

I denne forbindelse udbeder udvalget sig en redegørelse over prisforskelle på nervemedicin og antibiotika i Italien, Tyskland og

Danmark, samt en vurdering af, hvorfor disse prisforskelle findes.

Besvarelse:

Ifølge gældende ret – der ikke har fundet udtryk i lovteksten, men hviler på praksis og bemærkninger til patentloven af 1967 – omfatter beskyttelsen ifølge et patent på en kemisk forbindelse alene de anvendelsesområder, som ansøgeren har angivet i patentkravet, eller som fremgår af de for produktet i kravet angivne egenskaber, samt sådanne andre områder, som af fagmanden må anses for nærliggende. Dette indebærer, at en anden, der påviser et nyt anvendelsesområde, kan få et selvstændigt patent på anvendelsen af den kemiske forbindelse inden for dette område.

For også på dette punkt at tilpasse patentloven til Den europæiske Patentkonvention foreslås det at indføre den såkaldte ubegrænsede produktbeskyttelse, dvs., at patent på et stof eller en kemisk forbindelse ikke er begrænset til bestemte i patentkravet angivne anvendelsesområder, men at beskyttelse kan opnås for enhver anvendelse af produktet. Denne ændring er kommet til udtryk i loven ved reglen i § 8, stk. 2, 2. punktum, der fastsætter, at den omstændighed, at opfindelsen angår en kemisk forbindelse, ikke medfører, at en bestemt anvendelse skal angives i patentkravet.

Den fuldstændige produktbeskyttelse udelukker ikke, at den, der opfinder en ny og ikke nærliggende anvendelse af det pågældende produkt, kan opnå patent på denne anvendelsesform. Et sådant patent bliver dog et afhængigt patent, der kun kan udøves med samtykke af indehaveren af stofpatentet eller i henhold til tvangslicens, jfr. patentlovens § 46.

Monopoltilsynet har i skrivelse af 7. juli 1977 til handelsministeriet oplyst følgende vedrørende prisforskellene på nervemedicin og antibiotika i Italien, Tyskland og Danmark:

»Vedrørende *nervemedicin* har tilsynet kendskab til 6 tilfælde, hvor fabrikantens/importørens salgspris til grossist på det danske marked kan sammenlignes med den tilsvarende pris på det tyske marked. En tilsvarende sammenligning kan foretages i 4 tilfælde mellem danske og italienske priser. I ne-